

دستورالعمل فرایند سازش در قانون‌های موضوع قانون بازار اوراق بهادار

به استناد اختیارات حاصل از بندهای ۲ و ۱۱ ماده ۷ و ماده ۳۶ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی و به منظور تعیین فرایند سازش در قانون‌های موضوع قانون یادشده، این دستورالعمل در تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۲ به تصویب هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار رسید.

ماده ۱: کلیه اصطلاحات و واژه‌های به کاررفته در این دستورالعمل به همان معنایی است که در ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی و ماده ۱ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸ مجلس شورای اسلامی تعریف شده است.

ماده ۲: به منظور ایجاد سازش در اختلافات ناشی از فعالیت حرفه‌ای میان فعالان بازار سرمایه و سایر اشخاص ذی‌ربط، کمیته سازش و دبیرخانه آن در قانون‌های موضوع بند ۵ ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران (که پس از این کمیته نامیده می‌شود) تشکیل می‌گردد.

تبصره ۱: در مواردی که خواهان و خوانده عضو قانون‌های مختلف باشند، درخواست سازش در قانونی که خوانده در آن عضویت دارد، طرح می‌گردد.

تبصره ۲: در صورتی که صرفاً یکی از طرفین دارای قانون باشد، درخواست سازش در همان قانون و در فرضی که طرفین فاقد قانون باشند، در کمیته سازش قانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار طرح می‌گردد.

ماده ۳: کمیته هر قانون متشکل از سه عضو شامل یک نماینده معرفی شده از سازمان (حسب مورد از معاونت نظارت بر نهادهای مالی یا معاونت نظارت بر بورس‌ها و ناشران به انتخاب معاون مربوطه)، یک نماینده از قانون مربوطه به انتخاب هیأت مدیره قانون و یک نماینده از بورس‌های ذیربط به انتخاب هیأت مدیره آن بورس، حسب موضوع اختلاف می‌باشد. به ازای هر نماینده، یک عضو علی‌البدل نیز تعیین می‌گردد تا در صورت غیبت یا موارد تعذر عضو اصلی از حضور در جلسات، جانشین وی گردد. نماینده معاونت حقوقی سازمان به عنوان عضو ناظر در کمیته سازش مشارکت می‌نماید.

تبصره ۱: انتخاب نمایندگان سازمان با ابلاغ کتبی در سطح کارشناس مسئول و بالاتر و نمایندگان بورس‌ها در سطح رئیس اداره و بالاتر امکان‌پذیر است.

تبصره ۲: مدت مأموریت اعضای اصلی و علی‌البدل کمیته دو سال بوده و انتخاب مجدد ایشان برای دوره‌های متوالی بلامانع است.

تبصره ۳: در صورتی که هریک از تشکلهای خودانتظام، طرف اختلاف باشد، جلسه با حضور سه نماینده از طرف سازمان (متشکل از نمایندگان معاونت حقوقی، معاونت نظارت بر نهادهای مالی و معاونت بورس‌ها و ناشران) برگزار می‌گردد.

ماده ۴: در موارد زیر عضو علی‌البدل به جای عضو اصلی در جلسات کمیته شرکت خواهد کرد:

الف) در صورت وجود معاذیر موجه قانونی، استعفاء، فوت یا سلب شرایط عضویت؛

ب) قرابت نسبی یا سببی درجه اول از هر طبقه بین عضو با یکی از طرفین اختلاف؛

ج) وجود نفع شخصی برای عضو به نحوی از انحاء در موضوع مطروحه.

تبصره: در مواردی که عضو اصلی به دلیل یکی از موارد مندرج در بندهای مذکور نتواند در جلسه حضور یابد، موظف است قبلاً مراتب را به دبیرخانه اعلام نماید.

ماده ۵: هر کمیته دارای دبیرخانه‌ای است. دبیرخانه توسط مسئول آن که دبیر کمیته نیز محسوب می‌گردد، اداره می‌شود. کلیه امور مربوط به پرونده‌ها از قبیل ثبت درخواست، تشکیل پرونده، تعیین وقت جلسات کمیته، دعوت از اعضا و طرفین اختلاف، تنظیم صورتجلسه، تنظیم سازش‌نامه و گواهی عدم سازش، ارسال گواهی عدم سازش به دبیرخانه هیأت داور و سایر اموری که از سوی کمیته ارجاع می‌گردد بر عهده دبیر کمیته است.

تبصره: دبیر کمیته و جانشین وی توسط دبیرکل کانون انتخاب می‌گردد.

ماده ۶: طرح درخواست سازش مستلزم تکمیل فرم مخصوص مورد تأیید سازمان و نیز پرداخت هزینه درخواست سازش است.

تبصره ۱: میزان هزینه طرح درخواست در کمیته، به پیشنهاد هر یک از کانون‌ها و تصویب هیأت مدیره سازمان تعیین می‌گردد.

تبصره ۲: دبیرخانه پس از دریافت فرم درخواست و پیوست‌های آن، در صورت وجود نقص، مراتب را ظرف دو روز از تاریخ دریافت مستندات، به خواهان اعلام و مهلتی پنج روزه جهت رفع نقص تعیین می‌نماید. در صورتی که خواهان در مهلت تعیین شده مبادرت به رفع نقص ننماید، درخواست وی بایگانی می‌گردد و طرح مجدد درخواست سازش از سوی وی مستلزم پرداخت هزینه است.

ماده ۷: پس از تکمیل درخواست سازش از سوی خواهان، دبیرخانه کمیته ضمن تعیین وقت جلسه و ارسال درخواست و پیوست‌های آن برای خوانده و اعضای کمیته، مراتب را به طرفین اعلام می‌نماید. حداقل فاصله بین تکمیل پرونده تا روز جلسه، پنج روز و حداکثر سی روز می‌باشد. در هر صورت فاصله میان دعوت از طرفین تا تشکیل جلسه نباید کمتر از سه روز باشد.

ماده ۸: در صورتی که خواهان نتواند نشانی خوانده را تعیین نماید و امکان اطلاع رسانی به وی فراهم نگردد، وقت جلسه از طریق تارنمای کانون، اطلاع رسانی می‌شود. در این صورت فاصله بین تاریخ انتشار وقت رسیدگی و روز جلسه نباید کمتر از ده روز باشد.

ماده ۹: اشخاص حقوقی می‌توانند وکلای دادگستری، دارندگان حق امضای مجاز یا نمایندگان دارای معرفی‌نامه کتبی از سوی ایشان را جهت حضور در جلسات معرفی نمایند. در مورد اشخاص حقیقی، علاوه بر خود شخص، حضور وکیل دادگستری، در جلسه امکان‌پذیر است.

ماده ۱۰: ارسال اوراق به طرفین اختلاف با هر روشی که توأم با ثبت قابل اعتماد سوابق باشد، از قبیل سامانه طراحی شده در این خصوص، رایانامه، نمابر، تلفن و یا پست، امکان‌پذیر است.

ماده ۱۱: در صورت وجود شروطی همچون شرط داوری و یا کارشناسی جهت حل اختلاف بین طرفین، تا زمانی که تشریفات مقرر طی نشده باشد، درخواست سازش در کمیته قابل طرح نیست.

ماده ۱۲: عدم حضور خوانده در جلسه بدون عذر موجه، به منزله عدم سازش تلقی می‌گردد. در صورت عدم حضور خواهان بدون عذر موجه، مراتب صورتجلسه شده و پرونده بایگانی می‌گردد. طرح مجدد درخواست سازش مستلزم طی تشریفات است. تشخیص موجه بودن عذر طرفین با کمیته می‌باشد.

تبصره: برگزاری جلسه به صورت غیرحضورى بنا به تشخیص کمیته، امکان‌پذیر است.

ماده ۱۳: جلسات کمیته با حضور دو عضو رسمیت می‌یابد. کمیته می‌تواند حسب مورد، اشخاص ثالث را نیز به عنوان مطلع در راستای حصول سازش دعوت نماید.

ماده ۱۴: اعضای کمیته ضمن بیان اصول و مبانی قانونی و مقرراتی و ارائه راه‌حل‌های موجود جهت حل و فصل اختلاف، طرفین را به سازش ترغیب می‌نمایند. مفاد اظهارات طرفین اختلاف و نمایندگان آن‌ها به امضای ایشان و اعضای کمیته می‌رسد.

ماده ۱۵: پس از برگزاری جلسه در کمیته یا پس از انقضای مهلت‌های مقرر در ماده ۱۶ این دستورالعمل، کمیته با اعلام خواهان مبنی بر عدم حصول سازش، گواهی عدم سازش را حداکثر تا یک هفته، صادر و به دبیرخانه هیأت داوری ارسال می‌کند.

تبصره ۱: حذف شد.

تبصره ۲: مدت اعتبار گواهی عدم سازش، شش ماه از تاریخ صدور می‌باشد و در صورت انقضاء، طرح مجدد درخواست سازش از سوی خواهان نیازمند طی تشریفات می‌باشد. این موضوع در گواهی عدم سازش قید می‌گردد.

تبصره ۳: گواهی موضوع این ماده، مشتمل بر مشخصات طرفین، موضوع اختلاف، تاریخ ثبت درخواست سازش، هزینه طرح درخواست، پیشنهادات کمیته به طرفین و موضع طرفین اختلاف است.

ماده ۱۶: در صورتی که طرفین اختلاف در جلسه سازش، مهلت بیشتری را جهت حصول سازش درخواست کنند، کمیته می‌تواند مهلتی پنج روزه را برای ایشان در نظر گیرد. در صورت عدم اعلام کتبی خواهان مبنی بر حصول سازش ظرف

مهلت مقرر، گواهی عدم سازش صادر می‌شود. دبیر کمیته می‌تواند به درخواست خواهان مدت مقرر در این ماده را حداکثر برای یک بار به همان مدت تمدید کند.

ماده ۱۷: چنانچه هر یک از اعضای کمیته در جریان بررسی درخواست‌های سازش با نقض قانون یا مقرره‌ای در بازار سرمایه مواجه شود، موضوع را کتباً به اطلاع دبیر کمیته سازش می‌رساند. دبیر کمیته مکلف است حسب اعلام آن عضو، مراتب را به صورت مکتوب به واحد گزارش دهنده تخلف مطابق مقررات، اعلام کند.

ماده ۱۸: با تصویب این دستورالعمل، دستورالعمل رسیدگی به اختلافات در کمیته سازش قانون کارگزاران مصوب ۱۳۸۷/۱۰/۱۰، دستورالعمل رسیدگی به اختلافات در قانون شرکت‌های سرمایه‌گذاری سهام عدالت مصوب ۱۳۹۴/۱۰/۱۵، دستورالعمل رسیدگی به اختلافات در قانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران مصوب ۱۳۹۵/۰۵/۲۶، مصوبه در خصوص مرجع حل اختلافات فعالان بازار اوراق بهادار فاقد قانون مربوطه مصوب ۱۳۸۷/۰۲/۰۷، مصوبه در خصوص صلاحیت کانون‌ها جهت رسیدگی به اختلافات بین اعضای خود با سایر اشخاص عضو سایر کانون‌های ثبت شده نزد سازمان مصوب ۱۳۹۴/۱۰/۱۵ و مصوبه در خصوص انتخاب نمایندگان سازمان و بورس‌ها جهت حضور در کمیته سازش کانون‌ها مصوب ۱۴۰۰/۰۸/۲۶ ملغی شد.